

[Justitsministeren.]

5) den, der — uden dog at have udført saadan politimæssig Virksomhed, som omfattes af § 10, Stk. 2 og 3, — har haft Ansættelse hos det tyske Politi eller det tyske Fængselsvæsen og herunder har deltaget i

a) Afhøring af Fanger eller

b) Bevogtning af eller Kontrol med fængslede eller internerede;“ —

hermed slaas det fast, at disse Personers Handlinger falder ind under Loven —

„6) den, der efter den 19. September 1944“

— altsaa efter Politiets Fjernelse —

„har paataget sig Tjeneste eller i længere Tid derefter har fortsat at gøre Tjeneste som bevæbnet Sabotagevagt ved en Virksomhed, der kendeligt for den paagældende var særlig udsat for Angreb i Kampen mod Besættelsesmagten og opretholdt Sabotagebevogtning med det Formaal med Vaabenmagt at bekæmpe saadanne Angreb;“

— altsaa det skal være sket med det Formaal med Vaabenmagt at bekæmpe saadanne Angreb —

„7) den, der — uden at Forholdet omfattes af Nr. 5 eller § 10, Stk. 2 og 3 — har haft Ansættelse hos det tyske Sikkerhedspoliti eller i Hipokorpset i et Hverv med Tilknytning til vedkommende Organisations Virksomhed;“

Derved naar man altsaa ogsaa at kunne straffe dem, der som Kontorister og paa anden Maade har haft Tjeneste hos det tyske Sikkerhedspoliti eller i Hipokorpset, og som man mener bør falde ind under Loven.

Og saa tager man i Nr. 8, hvad der har været nogen Tvivl om, men hvad man altsaa er enedes om i Folketinget, igen en generel Bestemmelse om, at bortset fra visse Omstændigheder, saa falder endvidere ind under Lovens § 16 den, der i øvrigt for at fremme tyske Interesser eller for at skaffe sig økonomisk Vinding eller anden Fordel paa anden Maade end ved civilt Lønarbejde o. s. v. har ydet Besættelsesmagten eller de med denne samarbejdende Organisationer eller Personer Bistand med Raad eller Daad. Jeg havde gerne set, at man havde ladet være med at tage dette Opsamlingsafsnit med, idet jeg mener, man tilstrækkelig tydeligt i de øvrige Bestemmelser har fastsat, hvem der skal falde ind under § 16.

Endvidere har man fastsat i § 16, Stk. 2, at i de i Stk. 1, Nr. 4—8, nævnte Tilfælde finder Bestemmelsen i § 10, Stk. 1, 2det Punktum, tilsvarende Anvendelse. Det er den Bestemmelse, der hjemler, at hvor

ganske særlige Hensyn gør sig gældende, kan der finde Strafnedsættelse Sted, og under ganske særlige Omstændigheder kan Tiltale undlades.

§ 2 i Lovforslaget fastsætter nogle Regler, der er en Følge af Afskaffelsen af Begrebet „almen Tillid“, idet det siges, at med Hensyn til Bestemmelser om Tab af almen Tillid i Domme, afsagt før denne Lovs Ikrafttræden, gælder, at i Stedet for den skete Fradømmelse af almen Tillid træder Fortabelse af de i § 6, Stk. 1, nævnte Rettigheder, det vil altsaa sige, at man korrigerer ogsaa for de gamle Domme Bestemmelsen om almen Tillid, saa at dette Begreb fuldstændig falder bort. Det hedder endvidere, at uanset hvad Dommen derom har bestemt, gælder Fradømmelsen for bestandig, saafremt den ved Dommen fastsatte Straf udgør mindst 4 Aars Fængsel, og i de øvrige Tilfælde for 5 Aar.

Ved Lovforslagets § 2 er det forudsat, at der skal finde en Gennemgang Sted af en Del af de Domme, der er afsagt, saa at man kan fremskaffe en vis Ensartethed, og det er forudsat, at det skal ske paa den Maade, at Ankenævnet gennemgaar dem af de afsagte Domme, som Ankenævnet, eventuelt Justitsministeriet, maatte finde Anledning til at faa gennemgaaet. I Tilfælde, hvor Ankenævnet mener, at der for at skaffe ensartede Afgørelser vil være Grund til at foretage Benaadning, kan Ankenævnet indstille til Justitsministeriet, at Benaadning finder Sted. Stk. 2 fastsætter, at hvis Straffen nedsættes ved Benaadning efter en af Ankenævnet afgiven Erklæring, bestemmes Varigheden af den til Dommen knyttede Rettighedsfortabelse i Overensstemmelse med Stk. 1, Nr. 2, ved Størrelsen af den ved Benaadningen nedsatte Straf. Det er endvidere i Stk. 3 fastsat, at hvis en saadan Benaadning finder Sted, saa beregnes det Tidspunkt, til hvilket Prøveløsladelse kan finde Sted, efter Størrelsen af den ved Benaadning nedsatte Straf. Endelig er der i Stk. 4 givet Hjemmel til, at Ankenævnet kan suppleres med de Medlemmer, som maatte være nødvendige til det yderligere Arbejde, som bliver paalagt Ankenævnet.

Lovforslagets § 3 giver Bemyndigelse til Justitsministeren til at bekendtgøre Loven, og § 4 fastsætter, at den træder i Kraft straks og ikke gælder for Færøerne.

Det andet Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, angaar Ændringer i Retsplejelovtillægget. De Ændringer, jeg her foreslaar, giver Retterne Hjemmel til at fravige Regelen om, at Doms mænd skal udtages i et Møde, hvor Anklager og Forsvarer er til